

“ମିଠେ ବରତେ:— ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଫୁଲମାନଙ୍କର ରାଜା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବିକାରର କୌଣସି ବି ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ତୁମ ଭିତରେ ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବିକାରର ଅଂଶକୁ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ?

ଉତ୍ତର:- ନିରନ୍ତର ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହୋଇ ରହିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଶରୀରରୁ ଅଲଗା ହେବା । ଏହି ଦୁନିଆର ସୁଧ-ବୁଦ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ ଚେତନା ଯେପରି ବିଲୁକୁଲ୍ ଭୁଲି ହୋଇଯାଉଥିବ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଉପରକୁ ଯିବ ଏବଂ ଆସିବ । ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ଵାରା ବିକାରର ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । କରୁନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ମଝିରେ ମଝିରେ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହୋଇଯାଅ, ଏପରି ଲାଗୁ ଯେପରି ବିଲୁକୁଲ୍ ନିସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଯାଇଛି । କୌଣସି ହଲଚଲ ନାହିଁ । ଏହି ସ୍ଫୁଟି ବିଲୁକୁଲ୍ ନଥିବା ଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ଯେ ଅଗରୀରୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପୃତିରେ ବସ ଏବଂ ତା ସହିତ ସ୍ଫୁଟିତକରକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ । ମନୁଷ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । ବୁଝିବେ ହିଁ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଉଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ବୁଝିବାକୁ ଆସିବେ । ତୁମକୁ ଏହା ହିଁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ, ଏହାକୁ ସଂପ୍ରଦର୍ଶନ ଚକ୍ର କୁହାଯାଉଛି, ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପୃତି ଦ୍ଵାରା ଆସୁରୀ ଖିଆଲ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କୌଣସି ଅସୁର ବସିଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ଗଳା କଟିଯିବ । ମନୁଷ୍ୟ ସଂପ୍ରଦର୍ଶନ ଚକ୍ରର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ମିଳୁଛି । କମଳ ପୁଷ୍ପ ସମାନ ଗୁହସ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରବହାରରେ ରହି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଭଗବାନୁବାର ଅଟେ ନା । ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍ଵାରା ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଶିବାଳୟ କୁହାଯାଉଛି । କଳିଯୁଗ ହେଉଛି ବେଶ୍ୟାଳୟ । ଏହି ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି । ଏହା ଭାରତର ହିଁ କଥା ଅଟେ । ଅନ୍ୟ କାହାର କଥାରେ ମୁଗ୍ଧ ପୁରାଇବା ଅନୁଚିତ । କହୁଛନ୍ତି ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ’ଣ ହେବ ? ଅନ୍ୟ ଧରମର କ’ଣ ହେବ ? କୁହ ପ୍ରଥମେ ନିଜର କଥା ତ ବୁଝ, ପଛରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ କଥା । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ନିଜର ଧରମକୁ ଭୁଲି ଦୁଃଖୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଭାରତରେ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମାତା-ପିତା... ବିଲାତରେ ମାତା-ପିତା ଅକ୍ଷର କହିନଥାନ୍ତି । ସେମାନେ କେବଳ ଗର୍ବ ଫାଦର ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଭାରତରେ ହିଁ ଅପାର ସୁଖ ଥିଲା, ଭାରତ ସଂପ୍ରଦର୍ଶ ଥିଲା — ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ବାବା ଆସି କର୍ମକୁ ଫୁଲ କରାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ବାଗବାନ ଅର୍ଥାତ୍ ବଗିଚାର ମାଲିକ କୁହାଯାଉଛି । ଡାକୁଛନ୍ତି — ହେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣ ଆସି କର୍ମରୁ ଫୁଲ କରାନ୍ତୁ । ବାବା ଫୁଲର ବଗିଚା କରୁଛନ୍ତି । ମାୟା ପୁଣି କର୍ମର ଜଟିଳ କରିଦେଉଛି । ମନୁଷ୍ୟ ତ କହି ଦେଉଛନ୍ତି — ହେ ଇଶ୍ଵର ତୁମର ମାୟା ପରବଳ ଅଟେ । ନାଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ, ନାଁ ମାୟାକୁ ସଠିକ୍ ରୂପରେ ଜାଣୁଛନ୍ତି । କେହି ଜଣେ ଏହି ଅକ୍ଷର କହିଦେଉଛନ୍ତି ବାସ୍ ରିପିଟ୍ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହା ହେଉଛି ଡ୍ରାମାର ଖେଳ — ରାମ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ରାମ ରାଜ୍ୟରେ ସୁଖ, ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଏହିଠାର ହିଁ କଥା ଅଟେ । ଏହା କୌଣସି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମାୟା ନୁହେଁ । ମାୟା କୁହାଯାଏ ୫ ବିକାରକୁ, ଯାହାକୁ ରାବଣ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ବାକି ମନୁଷ୍ୟ ତ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ସତ୍‌ଗୁଣୀରୁ ତମୋପରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବିକାରରୁ ଜନ୍ମ ହେଉଛନ୍ତି — ସେଥିପାଇଁ ବିକାରୀ କୁହାଯାଉଛି । ନାମ ବି ରହିଛି ବିକାରୀ ଦୁନିଆ, ପୁଣି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ନୂଆ କିପରି ହେଉଛି, ଏହା ବୁଝିବା ତ ସାଧାରଣ କଥା ଅଟେ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ପ୍ରଥମେ ସଂପ୍ରଦର୍ଶ ଥିଲା । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ସଂପ୍ରଦର୍ଶର ସ୍ଵାଧୀନା ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା କରୁଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ରହିଛି । ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ଦିନ, ଭକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ରାତି କିପରି ହେଉଛି — ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ବରହମା ତଥା ବରହମାମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଦିନ ପୁଣି ସେହି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରାତି ହେଉଛି । ଦିନ ଏବଂ ରାତ୍ରି ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେଉଛି, ଏକଥା କେହି ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତି, ତେବେ ନିର୍ଗନ୍ଧ ତାଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରି ହେବ । ଅଧାକାଳ୍ପ ଦିନ, ଅଧାକାଳ୍ପ ରାତ୍ରି ହେଉଛି ।

ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ତା’ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ସଂପ୍ରଦର୍ଶ ନିର୍ବିକାରୀ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଅପବିତ୍ର ହେବାରୁ ତୁମେ ବହୁତ ପାପ କରିଛ । ଏହା ହେଉଛି ହିଁ ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ । ପାପ ନିର୍ଗନ୍ଧ ଶରୀର ସହିତ କରିବେ, ତେବେ ତ ଯାଇ ପାପ ଆତ୍ମା ହେବେ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ଦୁନିଆରେ ପାପ ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଶରେଷ୍ଠ ତଥା ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଛ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ୧୦୮ର ମାଳା ରହିଛି । ଉପରେ ଫୁଲ ରହିଛି, ତାଙ୍କୁ ଶିବ କୁହାଯାଏ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାରୀ ଫୁଲ । ପୁଣି ସାକାରରେ ନାରୀ ପୁରୁଷ ରହିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ମାଳା ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ଶିବବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏମାନେ ପୂର୍ବ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ — ବାବା ଆମକୁ ବିଜୟ ମାଳାର ଦାନା କରାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ଯୋଗର ବଳ ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵ

ଉପରେ ବିନିଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛି, ଯାଦ ଦୂଃଖୀ ହୁଏ ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ । ପୁଣି ତୁମେ ସତତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ଲୋକମାନେ ତ ନ ବୁଝି କହିଦେଉଛନ୍ତି ହେ ପରଭୁ ସବୁ ତୁମର ହିଁ ମାୟା ଅଟେ । କାହା ପାଖରେ ଧନ ଥିଲେ କହନ୍ତି ଏହାତ୍ମକ ପାଖରେ ବହୁତ ମାୟା ରହିଛି । ବାସ୍ତବରେ ମାୟା ଟିକିକାରକୁ କୁହାଯାଉଛି, ଯାହାକୁ ରାବଣ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ସେମାନେ ପୁଣି ୧୦ ମୁଣ୍ଡଧାରୀ ରାବଣର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଚିତ୍ର ଥିବାରୁ ଏବେ ବୁଝାଯାଉଛି । ଯେପରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦେଖାନ୍ତି, ତାତ୍ମକ ପାଦକୁ ରାବଣ ହଲାଇଲା କିନ୍ତୁ ହଲାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । କେବଳ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ବାକି ଏପରି କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମାୟା ତୁମକୁ ଯେତେ ହଲାଇଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସ୍ଥିର ରୁହ । ରାବଣ, ହନୁମାନ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦି ସମସ୍ତତ୍ମକର ଉଦାହରଣ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଭ୍ରମରୀର ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରହିଛି । ଭ୍ରମରୀ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଉଭୟତ୍ମକର ରାଶି ମିଳୁଛି । ତୁମେ ବିଷ୍ଠାର କୀଟକୁ ଉଷ୍ମାନ-ଯୋଗ ଦୂଃଖୀ ଭୁ ଭୁ କରି ପତିତରୁ ପାବନ କରାଉଛ । ବାବାତ୍ମକୁ ମନେ ପକାଇଲେ ସତତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । କଲ୍ଲର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଲନ୍ଦ୍ରେସକୁ ଏକାଗ୍ର କରି ଅନନ୍ତମୁଖୀ ହୋଇ ବସିଯାଇଥାଏ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କରମ କର ପୁଣି ଅନନ୍ତମୁଖୀ ହୋଇଯାଅ । ଯେପରି ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ହିଁ ନାହିଁ । ସବୁ ହଲଚଳ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଉଛି । ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବାହାରମୁଖୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଗୀତ ଗାଇବା, ଏପରି କରିବା, କେତେ ହଟ୍ଟାମା, କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି । କେତେ ମେଳା ଲାଗୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ଛାଡ଼ି ଅନନ୍ତମୁଖୀ ହୋଇଯାଅ, ଯେପରିକି ଏହି ସୃଷ୍ଟି ହିଁ ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଦେଖ ମୁଁ ଯୋଗୀ ହୋଇଛି ? କୌଣସି ବିକାର ହଜରାଣ କରୁ ନାହିଁ ? ମୁଁ ବାବାତ୍ମକୁ ମନେ ପକାଉଛି ? ଯେଉଁ ବାବା ବିଶୁଦ୍ଧ ମାଳିକ କରାଉଛନ୍ତି, ଏପରି ବାବାତ୍ମକୁ ଦିନ ରାତି ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର । ମୁଁ ଆତ୍ମା, ସେ ଆମର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ମନ ଭିତରେ ଏସବୁ ଚିନ୍ତନ ଚାଲିବା ଦରକାର — ମୁଁ ଏବେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ଫୁଲ ହେଉଛି । ଅରଖ ଅଥବା ଟଗର ଫୁଲ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । ମୋତେ ଏକଦମ୍ ଫୁଲମାନତ୍ମକର ରାଜା ବିଲୁକୁ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଫୁଲ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଯେପରି ନ ରହୁ । ଖରାପ ଖିଆଲ ଦୂର ହୋଇଯିବା ଉଚିତ୍ । ତଳକୁ ଖସାଇବା ପାଇଁ ମାୟାର ତୁଫାନ ବହୁତ ଆସିବ । କରମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦୂଃଖୀ କୌଣସି ବିକରମ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏହିପରି ନିଜକୁ ପକ୍ଷୀ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ସୁଧାରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କୌଣସି ଦେହଧାରୀକୁ ମନେ ପକାଇବା ଅନୁଚିତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ଶରୀର ନିର୍ବାହ ଅର୍ଥେ କରମ ମଧ୍ୟ କର । ସେଥିରୁ ବି ଟାଳମ୍ ବାହାର କରିପାରିବ । ଭୋଜନ ଖାଇବା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ବାବାତ୍ମକର ମହିମା କର । ବାବାତ୍ମକୁ ମନେ ପକାଇ ଖାଇବା ଦୂଃଖୀ ଭୋଜନ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ବାବାତ୍ମକୁ ନିରନ୍ତର ମନେ ପକାଇଲେ ବହୁତ ଜନ୍ମମର ପାପ କଟିବ ଏବଂ ତୁମେ ସତତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ କେତେ ଖାଣ୍ଟିସୁନା ହୋଇଛି ? ଆଜି କେତେ ଘଣ୍ଟା ବାବାତ୍ମକ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହିଲି ? କାଲି ୩ ଘଣ୍ଟା ଯାଦରେ ରହିଲି, ଆଜି ୨ ଘଣ୍ଟା ରହିଲି - ତେବେ ଆଜି ଘାଟା ହୋଇଗଲା । ପତନ ଏବଂ ଉତ୍ଥାନ ହୋଇଚାଲିବ । ଯାତ୍ରାରେ ଗଲେ କେଉଁଠି ଉଠାଣି, କେଉଁଠି ଗଡ଼ାଣି ହୋଇଥାଏ । ତୁମର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ତଳ-ଉପର ହେଉଛି । ନିଜ ଖାତା ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଯାଦର ଯାତ୍ରା ।

ଭଗବାନୁବାଚ ଅଟେ । ତେଣୁ ନିର୍ଗନ୍ଧ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପଢ଼ାଇବେ । ସାରା ଦୁନିଆକୁ କିପରି ପଢ଼ାଇବେ । ବାସ୍ତବରେ ଭଗବାନ କାହାକୁ କୁହାଯିବ ? କୃଷ୍ଣ ତ ଶରୀରଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଭଗବାନ ତ ନିରାକାର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାକୁ କୁହାଯାଉଛି । ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକର ଶରୀର ବୃଦ୍ଧ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକର ଧଳା ନିଶ ଦାଢି ହୋଇଥାଏ ନା । ଅନୁଭବୀ ଆତ୍ମା ଦରକାର ନା । ଛୋଟ ପିଲାର ଶରୀରରେ କ'ଣ ପ୍ରବେଶ କରିବେ କି । ନିଜେ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସୁପ୍ରିମ ଗଡ୍ ଫାଦର ଅଥବା ସୁପ୍ରିମ ସୋଲ୍ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ପବିତ୍ର ଥିଲ । ଏବେ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ପବିତ୍ରତା ଥିଲା । ତେଣୁ ପିୟ (ଶାନ୍ତି) ଏବଂ ପ୍ରସପର୍ବି (ସମ୍ପଦତ୍ତି) ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ପବିତ୍ରତା । ଦେଖୁଛ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପବିତ୍ର ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଉଛନ୍ତି, ତାତ୍ମକର ମହିମା ଗାନ କରନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଏଭଳି କଦାପି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆପଣ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପଦନ... ଆମେ ନୀଚ ପାପୀ ଅଟୁ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଏପରି କହିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି — କୁମାରୀକୁ ସବୁ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରିଥା'ନ୍ତି ପରେ ବିବାହ କଲେ ସେ ସମସ୍ତତ୍ମକୁ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରିଥାଏ କାହିଁକି ନା ବିକାରୀ ହେଉଛି ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଏବେ ନିର୍ବିକାରୀ ହେଲେ ଅଧାକଳ୍ପ ନିର୍ବିକାରୀ ହୋଇ ରହିବ । ଏବେ ଟିକିକାରର ରାଜ୍ୟ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହେଉଛି । ଏହା ମୃତ୍ୟୁଲୋକ, ତାହା ଅମରଲୋକ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଉଷ୍ମାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳୁଛି । ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ତଳକ ମଧ୍ୟ ମସ୍ତକରେ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ଆତ୍ମାକୁ ଉଷ୍ମାନ ମିଳୁଛି, କାହା ପାଇଁ ? ତୁମେ ନିଜେ ନିଜକୁ ରାଜତଳକ ଦିଅ । ଯେପରି ବାରିଷ୍ଟରୀ ପଢ଼ିଥା'ନ୍ତି ପଢ଼ି ନିଜକୁ ନିଜେ ବାରିଷ୍ଟରୀର ତଳକ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ପଢ଼ିବ ତ ତଳକ ମିଳିବ । ଆଶୀର୍ବାଦ ଦୂଃଖୀ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଶିକ୍ଷକ ସମସ୍ତତ୍ମକ ଉପରେ କୃପା କରିବେ, ତେବେ ତ ସମସ୍ତେ ପାସ୍ ହୋଇଯିବେ । ପିଲାମାନେ ନିଜେ ନିଜକୁ ରାଜତଳକ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ବାବାତ୍ମକୁ ମନେ ପକାଇଲେ ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ଚକ୍ରକୁ ମନେ ପକାଇବା ଦୂଃଖୀ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମହାରାଜା ହୋଇଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରାଉଛି । ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ, ତବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ ହେଉଛନ୍ତି । ପତିତ ରାଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ତାତ୍ମକର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ପୂଜାରୀ ରାଜାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ କରାଉଛନ୍ତି । ଯିଏ ବହୁତ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରମ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ଏଠାରେ ଅବିନାଶୀ ଉଷ୍ମାନ ଧନ ମିଳୁଛି, ତାକୁ ଧାରଣ କରି ପୁଣି ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ରୋଜଗାରର ମାଧ୍ୟମ । ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦାନ

କରିଥା'ନ୍ତି । ସେ ପାଠପଢ଼ା ହେଉଛି ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ । ବିଳାତରୁ ପାଠପଢ଼ି ଆସୁଛନ୍ତି, ଆସିବା ପରେ ହାର୍ଟ ଫେଲ୍ ହୋଇଗଲେ ପାଠ ମୂଲ୍ୟହୀନ ହୋଇଯିବ । ବିନାଶୀ ହୋଇ ଗଲା ନା । ସବୁ ପରିଶ୍ରମ ବୁଆ ହୋଇଗଲା । ତୁମ ପରିଶ୍ରମ ଏପରି ବୃକ୍ଷରୂପ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଯେତେ ଭଲ ପଢ଼ିବ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ତୁମ ପାଠପଢ଼ା ବନ୍ଦାସ ରହିବ । ସେଠାରେ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ପାଠପଢ଼ାକୁ ସାଥରେ ନେଇଯିବ ।

ବାବାଟ୍ଟକ ପରି ଏବେ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ତ ବହୁତ ଭଲ ରାସ୍ତା ଦେଉଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ କଥା ହିଁ ବୁଝାଅ ଯେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିରୋମଣୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ୍ ଗୀତାର ଏତେ ମହିମା କାହିଁକି ରହିଛି ? ଭଗବାନଟଙ୍କର ମତ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ବାସ୍ତବରେ ଭଗବାନ କାହାକୁ କୁହାଯିବ ? ଭଗବାନ ତ' ହେଉଛନ୍ତି ଏକ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଜଣେ ପିତା, ସେଥିପାଇଁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭାଇ-ଭାଇ କହିଥାନ୍ତି ପୁଣି ଯେବେ ବରହମା ଦ୍ଵାରା ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହେଉଥିବାରୁ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ହେଉଛି ଯୁକ୍ତି । ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ଏକଦମ୍ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ହେବ, ମୋ ଆଖି କେଉଁଠି ମଡୁଆଲ ତ ହୋଇ ନାହିଁ ? ବଜାରରେ ଚଣା ଦେଖି ଖାଇବା ପାଇଁ ମନ ହେଉ ନାହିଁ ତ ? ଏପରି ବହୁତଙ୍କ ମନ ହୋଇଥାଏ, ପୁଣି ଖାଇଥା'ନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ବରାହମଣୀ, କୌଣସି ଭାଇଟଙ୍କ ସାଥରେ ବାହାରକୁ ଗଲେ ସେ ଚଣା ଖାଇବା ପାଇଁ କହିଥା'ନ୍ତି, କୁହନ୍ତି ଥରେ ଖାଇ ଦେଲେ କ'ଣ ପାପ ହୋଇଯିବ କି ! ଯେଉଁମାନେ ଧାରଣାରେ ଦୂର୍ବଳ ଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ତୁରନ୍ତ ଖାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧଜ୍ଞାନଟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରହିଛି । ଏହିପରି କାହାଣୀ ବସି ଗଢ଼ିଛନ୍ତି । ବାକି ସବୁ ଏହି ସମୟର କଥା ଅଟେ ।

ତୁମେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛ ସୀତା । ତୁମକୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବାବାଟ୍ଟକ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ପାପ କଟିଯିବ । ବାକି ଆଉ କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ରାବଣ କୌଣସି ଏଭଳି ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ । ବିକାରର ପ୍ରବେଶତା ହେଉଥିବାରୁ ରାବଣ ସମ୍ପର୍କଦାସ କୁହାଯାଉଛି । କେହି ଏପରି କାମ କଲେ କହନ୍ତି — ତୁମେ ତ ହେଉଛ ଅସୁର । ତୁମର ଆସୁରୀ ଚଳଣି ଅଟେ । ବିକାରୀ ସନ୍ତାନଟଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ତୁମେ ତ କଳ କଳଟକିତ କରୁଛ । ଏଠାରେ ପୁଣି ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ମୁଁ କଳାରୁ ଗୋରା କରାଉଛି ପୁଣି ତୁମେ କଳା ମୁହଁ କରୁଛ । ପ୍ରତିଦିନ କରୁ ପୁଣି ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛ । କଳାରୁ ଅଧିକ କଳା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ପଥର ବୁଦ୍ଧି କୁହାଯାଉଛି । ପୁଣି ଏବେ ତୁମେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହେଉଛ । ତୁମର ଉତ୍ଥାନ କଳା ହେଉଛି । ବାବାଟ୍ଟକ ଚିହ୍ନିଲି ଏବଂ ବିଶ୍ରାମ ମାଳିକ ହେଲି । ଏଥିରେ ସଂଶୟ କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ଵାଧୀନ ସ୍ଵାଧୀନକାରୀ ପିତା । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଵାଧୀନ ଉପହାରରେ ଆଣିବେ ନା । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି — କ'ଣ କରୁଥିବେ ? ବରତ ଆଦି ରଖୁଥିବେ । ବାସ୍ତବରେ ବିକାରର ବରତ ତ ବିକାର ତତ୍ତ୍ଵ ପାଇଁ ରଖିବା ଦରକାର, ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏହାଦ୍ଵାରା ହିଁ ତୁମେ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ପାଇଛ । ଏବେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । ତୁମେ ଦେଖିବ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭାରତରେ ୯ ଲକ୍ଷ ରହିବେ, ପୁଣି ଶାନ୍ତି ହୋଇଯିବ । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତାଳି ବାଜିବ । ଏକ ଧର୍ମର ସ୍ଵାଧୀନ ବାକି ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଆରକ୍ଷା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ପୁଷ୍ପ ସାର :—

(୧) ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ଧନକୁ ନିଜ ଭିତରେ ସଂରକ୍ଷିତ ଧାରଣ ପୁଣି ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ପାଠପଢ଼ା ଦ୍ଵାରା ନିଜେ ନିଜକୁ ରାଜତିଳକ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବାଟ୍ଟକ ଭଳି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୨) ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟରେ ପୁରା-ପୁରା ସଂଯମ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଆଖି କେବେହେଲେ ଧୋକା ନ ଦେଉ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ସୁଧାରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିକରମ କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:-

ବୀଜରୂପ ସ୍ଥିତି ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ରାନ୍ତ ଲାଭ ଗୁପ୍ତ ଜଳ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ବିଶ୍ରାନ୍ତ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୁଅ ।

ବୀଜରୂପ ସ୍ଥିତି ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତି ଯାହାକି ଏକ ଲାଭ ହାଉସର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହାଦ୍ଵାରା ତୁମେମାନେ ସାରା ବିଶ୍ରାନ୍ତରେ ସର୍ବ ଶକ୍ତିର ଆଲୋକ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହେଉଛ । ଯେପରି ବୀଜମାଧ୍ୟମରେ ସାରା ବୃକ୍ଷକୁ ଆପେ ଆପେ ପାଣି ମିଳିଯାଇଥାଏ ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ବୀଜରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଛ ସେତେବେଳେ ସାରା ବିଶ୍ରାନ୍ତକୁ ଲାଭ ଗୁପ୍ତ ପାଣି ମିଳିଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ସାରା ବିଶ୍ରାନ୍ତ ପରମ୍ପରା ନିଜର ଲାଭକୁ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ରାନ୍ତ କଲ୍ୟାଣକାରୀର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଲାଭ ହାଉସ୍ ହୁଅ କ୍ଷୀଣ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ବଲ୍ବ ନୁହେଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ସ୍ମୃତି ରହୁ ଯେ ସାରା ବିଶ୍ରାନ୍ତ

କଲ୍‌ସ୍‌ଆଗ ହେଉ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ଖାପ ଖାଇ ତାଲିବାର ଶକ୍ତି ଘଡ଼ିସନ୍ଧି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***